

[Bernhard Baunsgaard.]

Christophersens side, sige, at der bliver ikke tale om et provenutab. Det, der er tale om, er en provenuforskydning. Der er tale om et mindre provenutab i et finansår, som vi end ikke har vedtaget nogen udgifter for endnu, og jeg minder om, at venstre meget nemt kan få radikal støtte til at gennemføre besparelser. Man nægtede jo at støtte de radikale forslag til besparelser, så det kan ikke volde vanskeligheder, hvis man nu vil gøre det, rent bortset fra at der ikke er tale om provenutab, men alene om en provenuforskydning som følge af det tungeste af disse forslag, nemlig det, der drejer sig om, at restskatter indtil 2.000 kr. skal forskydes over det følgende skatteår.

Ja, jeg tror dermed at have begrundet, at vi stemmer for det, og jeg vil gerne gentage: vi stemmer for det, fordi vi vil være sikker på, at disse lempelser kommer til at gælde. Jeg kunne måske lige til allersidst sige, at når vi overhovedet kan stemme for dette forslag med de 300 kr., der skal eftergives i dette skatteår, det bør jo tilføjes: i dette skatteår, ja vel, så er det jo af rent administrative grunde. Vi er jo nødt til at erkende, at det kildeskattesystem, vi har opbygget, er administrativt så tungt, at vi bør tage også denne lettelse.

Hagen Hagensen (KF):

Det forslag, som vi nu drøfter ændringerne til, har været meget grundigt behandlet i udvalget, og der er vel nogle af os, der i grunden en gang imellem har syntes, at man ikke kom særlig langt, så glædeligt er det da i hvert fald, at der er skabt bred tilslutning, næsten enighed, på enkelte punkter. Og det skal siges, at det har været nødvendigt at skabe mulighed for nogle overgangsbestemmelser, som man simpelt hen må køre igennem nu, mens man venter på, at der kommer det af finansministeren bebudede forslag til ændringer af skattelovgivningen i øvrigt.

Ud fra disse to forhold, både det nødvendige i at skabe nogle overgangsbestemmelser og på den anden side det rimelige i at afvente finansministerens udspil med de videre skatteplaner, har det konservative folkepartis holdning været, at vi støtter finansministeren i; at man i og for sig bør udtage alt vedrørende ændring af restskatteopkrævning

gen af forslaget og i den forbindelse afvente planer fra finansministeren, men at vi derimod støtter den forenkling, der ligger i, at restskatter under 300 kr. ikke opkræves. Vi kan godt se den lille ting, der er derved, at man i og for sig i den forbindelse kommer til at sige, at nogle personer, der har regnet på tingene så nøje, som man kan gøre det, derigennem måske ikke får helt den fordel af deres udregninger for 1973, som de kunne have haft, men på den anden side må man sige, at de administrative besparelser derved sikkert godt kan bære dette forslag igennem.

Så vil jeg da gerne sige i den forbindelse, når der så ofte fra denne talerstol tales om iskulde og om hvordan man behandler en gruppe på 27 medlemmer under hr. Glistrup, at kommer der rimelige og fornuftige ting frem fra hr. Glistrup, så vil vi da gerne tage imod dem, og derfor kan vi da for den sags skyld være med til at kippe med flaget, også når han vil gøre det her i dag, fordi der egentlig ikke er andet at sige om det, at end det skal naturligvis høres. Men så kunne vi egentlig også godt være fri for en gang imellem at høre om al den iskulde, der er, for det er der såmænd ikke, hvis man holder sig til det jordnære og det rimelige.

Dernæst vil jeg gerne sige om folkepensjonsbeskatningen, om folkepensionisters beskatning, at der er sagt mange ting herom allerede i dag, og vi holder også for, at man i princippet egentlig burde ordne alle disse forhold ikke over skattelovgivningen, men over den sociale lovgivning, men vi kan følge finansministerens ændringsforslag, som vi finder rimeligt, og så prøve på, når vi mødes ved næste korsvej og der ligger nye forslag på bordet, at se, om vi ikke også her kan komme videre frem.

Hvad angår den medhjælpende hustru, er det ganske givet, at vi vil være med til at forbedre den medhjælpende hustrus skattevilkår, og vi har overensstemmende med, hvad vi er gået ind for før, haft en absolut sympati for den splittingtanke, der er udtrykt i det forslag, som hr. Glistrup har stillet. På den anden side må vi sige: hvorfor skulle man egentlig stemme for dette, hvis man kan se, det ikke kommer igennem, når man kan samles med andre om at få noget igennem, der er et trin videre frem, og det har vi gjort. Vi må tage denne sag skridt for